

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

LXXVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

gische Quæstiones, welche sine adminiculo bonarum artium der Ge-
bühr nicht erörtert werden können/ wohl erklärt. Es bezeugen D. Hut-
teri zu Wittenberg und D. Gerhardi zu Jena aufgelassene weislauffrige
Loci Communes, genugsam / daß sie beide Patres und Scholasticos
gelesen / anziehen und der Wahrheit zu Steuer vielfältig gebrauchen.
Gisbertus Voërius, qui integrâ Dissertatione Theologiam Scho-
lasticam expendit, Part. I. Disput. Sel. pag. 26. *Scholastici terminos
& distinctiones multas, rebus alioquin obscurissimis & difficillimis elucidan-
dis, excogitarunt; quibus mirificè juvari ingenium & memoriam hominis,
& expeditissimè ac tutissimè mysteria multa Theologica explicari ac defen-
di, nemo inficias ibit, nisi solida Theologia ignarus.* Jam verò, Scho-
lasticos Theologos plerosque vel inclinare in eam sententiam,
vel defendere eandem: damnatos propriè & actualiter non
peccare, vel inde constat, quod Magistri ea fuit opinio, quam
cœteri plerumque sequuntur. Allegavimus §. XIII. & seqq.
eam in rem post P. Lombardum, Henricum Gorichem, Eust. Bo-
naventuram, Alb. Magnum, Thom. Aquinatem, Petrum de Pa-
lude, Joannem Scotum, Petrum de Aquilâ, & Thomam de Ar-
gentinâ, qui, quamquam in unâ alterâque hypothesi à se invicem
dissentiant, consensu tamen quodam affirmantem sententiam &
argumentis tuentur & ab objectionibus liberant. At verò tot tan-
tosque in Ecclesiâ veteri per plurima seculorum intervalla Docto-
res, conjuncto quasi studio, *ἐμὸν δὲ ἔμπεδον*, in errorem incubuisse, vero
nequaquam simile videtur.

LXXVI. Decimum & sextum argumentum ex negato pecca-
ti objecto procedit, apud Sanfordum: *Ubi nulla lex est, ibi nulla trans-
gressio est. Rom. V. 13. Legem verò post hanc vitam demortuis nullam impe-
ritare, quis ignorat? At degenerat, inquires, sive voluntas prava Lombardi,
sive voluntas Bonaventurae minimè recta, ab illâ primævâ rectitudine, in quâ
Adamus creabatur. Degenerat sanè, sed ita animalia degenerant etiam, que
tamen, quia sub lege minimè sunt, idè & peccatum nullum habere possunt.*
Habet hic argumentum & argumenti vindicias. Argumentum
hoc est: Ubi nulla lex est, ibi nulla transgressio est seu peccatum.
At in inferno nulla lex est. Ergo in inferno nulla transgressio est,
seu peccatum. Major constat partim effato Apostolico, Rom. V.
V. 13. *ἀμαρτία ἀκίνητος ἔστιν, καὶ ὅτι ἡ νόμος; non estimandum est, esse peccatum,*
ubi

liberum est lex:
etiam in I. Jo
igitur rectum
barur, partim
quam dicitur
ex fine legis, q
statem & Reip
honestas, neq
retur est ad
honestari, nun
jocere? part
libera, seu in
non possunt
mò ne agere
Manet ergo
Quod si reg
quâ Adam
dicit Sanford
infringendo
deviant pot
Ex quo patet
esse: Quis
rentione Div
latam esse, gr
peccatum esse
vel prohibea
queas. Pr
absolutâ in
dem imper
Paret autem
quam aut ve
mibus, ju
hominibus
creatâ perfe
propolis
tem gœre

ubi non est lex : partim ex definitione & quidditate peccati, quod est *avouia*, I. Joh. III. 4. id est, deviatio à rectitudine legis. Ubi igitur rectum non est, ibi defectus à recto esse nequit. Minor probatur, partim ex principio legis, quod est DEUS, qui verò nunquam damnatis legem se tulisse ullo indicio significavit: partim ex fine legis, qui est dirigere actiones hominis ad publicam honestatem & Reip. salutem; at apud inferos neque Respub. est, neque honestas, neque directio: (quomodo enim DEUS per legem directurus est ad honestatem & virtutem eos, quos nunquam vult honestati, nunquam virtuti dediros esse, sed perpetuis pœnis subjacere?) partim ex subjecto legis, quod est creatura rationalis & libera, seu indifferenter se ad bonum & malum habens; at damnati non possunt obedire legi, non possunt honestati studere, quinimò ne agere quidem quidquam possunt, sicut supra probatum est. Manet ergo, nullam eos transgredi legem, adeoque nec peccare. Quod si regeras: Quicumque declinat à primævâ rectitudine, in quâ Adamus creatus est, is peccat. At damnati. Ergo. Respondet Sanfordus, majoris amplitudinem per manifestam instantiam infringendo. Nempe bruta quoque animalia degenerant, seu deviant potius, à primævâ illâ rectitudine, & tamen non peccant. Ex quo patet, majorem ex ante adducto discursu ita limitandam esse: Quicumque declinat à primævâ rectitudinis lege, ipsi ex intentione Divinâ latâ, is peccat. At verò damnatis illam legem latam esse, gravissimis rationibus antea refutatum fuit. Nempe peccatum esse nequit, ubi non est lex, quæ aliquid vel præcipiat vel prohibeat, quam vel omittendo vel committendo violare queas. Prætera lex esse nequit, ubi non est, qui legem ferat, qui absolutâ in sibi subjectos potestate gaudeat, qui pro arbitrio iisdem imperet & quæ facienda sint, quæ omittenda, præscribat. Patet autem, post hanc vitam neminem esse, qui præcipere quicumquam aut vetare possit, præterquam DEum, qui, subjectis sibi omnibus, *futurus est omnia in omnibus*, I. Cor. XV. 28. Jam verò Deum, hominibus à se creatis, leges tulisse, quibus observatis vel in concreatâ perfectione conservari, vel ad eandem instaurari possent, propositis vel præmiis, si obsequium præstarent, vel pœnis, si morem gerere renuerent, è sacris tabulis clarissimè edocemur; at ho-
mi-

